

C-133/24. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2024. február 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (versenyjogi,
szabályozási és felügyeleti bíróság, Portugália)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. december 18.

Felperesek:

CD Tondela – Futebol, SAD

Clube Desportivo Feirense – Futebol, SAD

Liga Portuguesa de Futebol Profissional (LPFP)

Académico de Viseu Futebol Clube, SAD

Os Belenenses – Sociedade Desportiva de Futebol, SAD

Moreirense Futebol Clube – Futebol, SAD

Marítimo da Madeira, Futebol, SAD

Vitória Sport Clube – Futebol, SAD

Futebol Clube do Porto, Futebol, SAD

Sporting Clube de Portugal – Futebol, SAD

Sport Lisboa e Benfica, Futebol, SAD

Associação Académica de Coimbra – Organismo Autónomo de
Futebol, SDUQ, Lda

Alperes:

Autoridade da Concorrência

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás annak meghatározására irányul, hogy az a megállapodás, amelyben a portugál első- és másodosztályú liga fő sportegyesületei megállapodtak abban, hogy nem foglalkoztatnak olyan hivatásos labdarúgókat, akik a Covid19-járványból eredő problémák, illetve az e járványból eredő bármely rendkívüli döntés, különösen a sportszezon meghosszabbítása miatt egyoldalúan felmondták munkaszerződésüket, minősíthető-e vállalkozások cél általi versenykorlátozást megvalósító társulási megállapodásának.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„1) A Meca-Medina ítéletben kialakított ítélkezési gyakorlat (Meca-Medina [és Majcen kontra Bizottság] ítélet, C-519/04 P, EU:C:2006:492) értelmében sporttal kapcsolatos szabálynak minősül-e egy olyan megállapodás, amelyet 2020. április 7-én telekommunikációs úton, a Zoom vagy a Microsoft Teams platformokon keresztül kötött meg minden első osztályú hivatásos labdarúgó sportegyesület, és amelyhez ugyanezen úton másnap e tagállam másodosztályú hivatásos labdarúgó sportegyesületeinek többsége is csatlakozott, mindkét esetben az e tagállamban a hivatásos labdarúgással kapcsolatos tevékenységet biztosító és szabályozó szövetség hozzájárulásával, és amelynek értelmében a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetett körülmények között abban állapodtak meg, hogy nem foglalkoztatnak az ezen osztályokba tartozó olyan hivatásos labdarúgókat, akik a Covid19-világjárvány vagy az e járványból eredő bármely rendkívüli döntés, különösen a sportszezon meghosszabbítása miatt egyoldalúan felmondták a munkaszerződésüket?

2) A 2002. február 19-i Wouters és társai ítéletben (C-309/99, EU:C:2002:98, 97. pont) és a 2006. július 18-i Meca-Medina és Majcen kontra Bizottság ítéletben (C-519/04 P, EU:C:2006:492, 42. pont) kialakított ítélkezési gyakorlat értelmében arányosnak és megfelelőnek, és ezért az EUMSZ 165. cikkben foglalt rendelkezéssel összhangban az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével összeegyeztethetőnek tekinthető-e az a szabály, amely egy olyan megállapodás eredménye, amelyet 2020. április 7-én telekommunikációs úton, a Zoom vagy a Microsoft Teams platformokon keresztül kötött meg minden első osztályú hivatásos labdarúgó sportegyesület, és amelyhez ugyanezen úton másnap e tagállam másodosztályú hivatásos labdarúgó sportegyesületeinek többsége is csatlakozott, mindkét esetben az e tagállamban a hivatásos labdarúgással kapcsolatos tevékenységet biztosító és szabályozó szövetség hozzájárulásával, és amelynek értelmében a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetett jellemzőkkel, célból és körülmények között abban állapodtak

meg, hogy nem foglalkoztatnak az ezen osztályokba tartozó olyan hivatásos labdarúgókat, akik a Covid19-világjárvány vagy az e járványból eredő bármely rendkívüli döntés, különösen a sportszezon meghosszabbítása miatt egyoldalúan felmondták a munkaszerződésüket?

3) Ellentétes-e az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével az olyan értelmezés, amely szerint a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetett jellemzőkkel, célból és körülmények között, 2020. április 7-én a Zoom vagy a Microsoft Teams platformokon keresztül telekommunikációs úton minden első osztályú hivatásos labdarúgó sportegyesület által és ugyanezen módon a következő napon a tagállam másodosztályú hivatásos labdarúgó sportegyesületeinek többsége által, mindkét esetben a hivatásos labdarúgással kapcsolatos tevékenységet biztosító és szabályozó szövetség hozzájárulásával megkötött megállapodás, amelynek értelmében abban állapodtak meg, hogy nem foglalkoztatnak az ezen osztályokba tartozó olyan hivatásos labdarúgókat, akik a Covid19-világjárvány vagy az abból eredő bármely rendkívüli döntés, különösen a sportszezon meghosszabbítása miatt egyoldalúan felmondták a munkaszerződésüket, a cél általi versenykorlátozásnak minősíthető, mivel a verseny tekintetében elegendő károssági fokot mutat?”

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és a Bíróság hivatkozott ítélezési gyakorlata

- EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése és EUMSZ 165. cikk
- A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.): 3. cikk
- Rantos főtanácsnok European Superleague Company ügyre vonatkozó indítványa (C-333/21, EU:C:2023:153, 62. pont)
- 2021. március 25-i Sun Pharmaceutical Industries és Ranbaxy (UK) kontra Bizottság ítélet (C-586/16 P, nem tették közzé, EU:C:2021:241, 86. pont)
- 2013. április 25-i Asociatia Accept ítélet (C-81/12, EU:C:2013:275, 45. pont)
- 2010. március 16-i Olympique Lyonnais ítélet (C-25/08, EU:C:2010:143, 40. pont)
- 2006. július 18-i Meca-Medina és Majcen kontra Bizottság ítélet (C-519/04 P, EU:C:2006:492)
- 2002. február 19-i Wouters és társai ítélet (C-309/99, EU:C:2002:98, 97. pont)

- 1995. december 15-i Bosnan ítélet (C-415/93, EU:C:1995:463, 106. és 110. pont)
- 1974. december 12-i Walrave és Koch ítélet (36/74, EU:C:1974:140, 8. pont)
- (1972. október 17-i Vereeniging van Cementhandelaren kontra Bizottság ítélet [8/72, EU:C:1972:84])
- A Törvényszék 2020. december 16-i International Skating Union kontra Bizottság ítélete (T-93/18, EU:T:2020:610, 109. pont)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A. A versenykorlátozó gyakorlatokról szóló szabályozás

- 1 Lei n.º 19/2012, de 8 de mayo, que aprova o novo regime jurídico da concorrência (az új versenyjogi szabályozás megállapításáról szóló, 2012. május 8-i 19/2012. sz. törvény) (DR 89/2012. szám, I. sorozat, 2012. május 8.): a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontja

B. A hivatásos labdarúgók nevezésére és alkalmazására, valamint a klubok és a játékosok közötti munkaviszonyra vonatkozó szabályozás

- 2 Lei n.º 54/2017, de 14 de julho, que estabelece o regime jurídico do contrato de trabalho do praticante desportivo, do contrato de formação desportiva e do contrato de representação ou intermediação (a sportolói munkaszerződés, a sportolóképzési szerződés és a képviselési vagy közvetítési szerződés jogi szabályozásának megállapításáról szóló, 2017. július 14-i 54/2017. sz. törvény) (DR 135/2017. szám, I. sorozat, 2017. július 14.): a 3. cikk (1) és (2) bekezdése, a 9. és 23. cikk, valamint a 26. cikk (1) és (2) bekezdése
- 3 Regulamento das Competições organizadas pela Liga Portugal adotado ao abrigo do n.º 1 do artigo 29.º do Regime Jurídico das Federações Desportivas, aprovado pelo Decreto-Lei n.º 248-B/2008 (a portugál liga által szervezett versenyekre vonatkozó szabályzat, amelyet a sportszövetségekre vonatkozó jogi szabályozás jóváhagyásáról szóló 248-B/2008. sz. törvényerejű rendelet 29. cikkének (1) bekezdése alapján fogadtak el): a 74. cikk, a 76. cikk (5) bekezdése és a 79. cikk (6) bekezdése, valamint a II. melléklet 2., 3. és 8. pontja
- 4 Contrato Coletivo de Trabalho celebrado entre a Liga Portuguesa de Futebol Profissional e o Sindicato de Jogadores Profissionais de Futebol (a portugál hivatásos labdarúgó liga [a továbbiakban: LPFP] és a hivatásos labdarúgók szakszervezete [a továbbiakban: SJPF] között létrejött kollektív munkaszerződés) (a továbbiakban: CCT): a 4. cikk, a 7.º-A. cikk, a 10. cikk, a 31. cikk, a 39. cikk, valamint a 46. cikk (1) és (3) bekezdése

C. A világjárvány következtében hozott rendkívüli intézkedések

- 5 Decreto-Lei n.º 10-G/2020, de 26 de março (2020. március 26-i 10-G/2020. sz. törvényerejű rendelet) (DR 61/2020. száma, 1. kiegészítés, I. sorozat, 2020. március 26.), amely a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben rendkívüli és ideiglenes munkavédelmi intézkedést vezetett be: 6. cikk
- 6 Decreto-Lei n.º 18-A/2020, de 23 de abril (2020. április 23-i 18-A/2020. sz. törvényerejű rendelet) (DR 80/2020. száma, 1. kiegészítés, I. sorozat, 2020. április 23.), amely a Covid19-világjárvány kapcsán rendkívüli és ideiglenes intézkedéseket állapított meg a sport területén
- 7 Resolução do Conselho de Ministros n.º 33-C/2020, de 30 de abril (a miniszterek tanácsának 2020. április 30-i 33-C/2020. sz. határozata) (DR 85/2020. száma, 3. kiegészítés, I. sorozat, 2020. április 30.), amely a Covid19-világjárvány elleni küzdelem keretében hozott korlátozó intézkedések feloldására irányuló stratégiát állapította meg

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

I. A kontextus

- 8 Az LPFP egy magánjogi nonprofit szövetség, amelynek célja a portugál hivatásos labdarúgás tevékenységének biztosítása és szabályozása, és amelynek rendes tagjai a klubok vagy sportegyesületek. Az LPFP három profi férfi labdarúgó-bajnokságot szervez: a Primeira Liga (első osztályú liga), Segunda Liga (másodosztályú liga) és Taça da Liga (ligakupa).
- 9 A 2019/2020-as szezonban tizenhét csapat vett részt az első osztályú ligában és tizenhárom a másodosztályú ligában.
- 10 Ebben a szezonban, 2020. január 30-án a WHO a koronavírus kitörését nemzetközi aggodalomra okot adó közegészségügyi vészhelyzetnek, 2020. március 11-én pedig a Covid19-et világjárványnak nyilvánította.
- 11 2020. március 12-én a portugál kormány számos olyan intézkedést jelentett be, amelyek célja a vírus terjedése kockázatának megfékezése volt. A járványhelyzet súlyosbodása miatt szükségállapotot rendeltek el, amelyet 2020. május 2-ig fokozatosan meghosszabbítottak.
- 12 A versenyszabályoknak az egészségügyi válság idején történő alkalmazásával kapcsolatban az Európai Versenyhatóságok Hálózata közös nyilatkozatot adott ki, amelyben elismerte a vállalkozások közötti esetleges együttműködés szükségességét.

- 13 2020. március 12-én az LPFP úgy döntött, hogy az első és másodosztályú liga országos bajnokságait határozatlan időre felfüggeszti, tíz még lejátszandó mérkőzéssel, és kihirdette ezt.
- 14 Európai szinten a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) munkacsoportot hozott létre, hogy választ adjanak a világjárvány által felvetett szabályozási kérdésekre és a járványnak a játékosok státuszára és átigazolására vonatkozó szabályzatra gyakorolt hatására.¹ Ebből született „A Covid19 – Labdarúgással kapcsolatos szabályozási kérdések” dokumentum, amely 2020. április 7-én lépett hatályba, és amelyben a FIFA kifejezte az ezzel kapcsolatos főbb aggályait.²
- 15 2020 májusában a FIFA bejelentette a 2020/2021-es szezonra vonatkozó új átigazolási időszakok időpontjait. Portugália esetében az első átigazolási időszak 2020. augusztus 3-tól október 6-ig tartott, a második pedig 2021. január 4-én kezdődött és 2021. február 1-jén ért véget.
- 16 2020. március 21-én az LPFP és az SJPF Covid19 monitoring bizottságot hozott létre, és tárgyalásokat kezdett a sporttevékenység mind sportszakmai, mind pénzügyi szempontból való fenntarthatóságának biztosítása érdekében.
- 17 2020. április 7-én az LPFP és az SJPF közötti tárgyalások állását az LPFP közleménye tükrözte, amelyben többek között megjegyezte, hogy a bevételkiesés a becslések szerint 60%-os csökkenést jelent a 2018/19-es szezon bevételeihez képest, és hogy az LPFP javaslatokat nyújtott be, amelyeket azonnal figyelembe kell venni a CCT-ben. E javaslatok közül az SJFP elfogadta különösen a) a munkaszerződések meghosszabbítását a szezon végéig, figyelembe véve azok időtartamát a 2019/2020-as szezon utolsó hivatalos mérkőzéséig; b) a kölcsönvételi és átadási szerződések meghosszabbítását a szezon végéig, figyelembe véve azok időtartamát a 2019/2020-as szezon utolsó hivatalos mérkőzéséig; és c) egyetértett azzal, hogy ezen intézkedések egyike sem képez alapos okot a sportoló munkaszerződésének megszüntetésére. Az SJPF nem értett egyet a pénzügyi kérdésekkel, különösen a játékosok fizetésének csökkentésére vonatkozó rendelkezésekkel.
- 18 Mivel az SJFP-vel kötött megállapodásnak ez a része nem volt lehetséges, a klubok élhettek a kormány által javasolt különleges intézkedésekkel, különösen a leállással vagy hasonló intézkedésekkel, miközben szabadon tárgyalhattak a játékosaikkal.
- 19 Az LPFP és a sportegyesületek 2020. április 7-én szereztek tudomást a játékosokkal kötött szerződések időtartamának a 2019/2020-as szezonra történő

¹ E szabályzat globális és kötelező érvényű szabályokat állapít meg a játékosok jogállására, a játékosok szervezett labdarúgás keretében való részvételre való jogosultságára és a különböző szövetségekhez tartozó klubok közötti átigazolásokra vonatkozóan.

² A kérdést előterjesztő bíróság különösen az említett dokumentum 3-7. és 9. oldalán található információkra hivatkozik.

meghosszabbítására és a nevezési időszakokkal kapcsolatos határidőkre vonatkozó nemzetközi szintű megoldási javaslatokról.

- 20 Nemzeti szinten azonban nem volt biztos, hogy a sportszezon folytatódik-e, és ha igen, meghosszabbítják-e 2020. június 30-án túl, és hogy a sportszezon esetleges meghosszabbítása milyen konkrét következményekkel jár a meglévő munkaszerződésekre, különösen a 2020. június 30-án lejáró munkaszerződésekre, valamint az sem, hogy mi történik a 2020/2021-es szezonra vonatkozó játékosnevezési időszakokkal kapcsolatos határidőkkel.
- 21 Mivel a sportolók munkaszerződesei vonatkozásában nem született konszenzus az LPFP és az SJFP között a pénzügyi kérdésekben, 2020. április 7-től a sportegyesületek a játékosokkal közvetlen kapcsolatot kezdeményeztek vagy megerősítették azt e kérdések megoldása érdekében. A legtöbb sportegyesület és a játékosok bércsökkentési megállapodásokat kötöttek, amelyek bizonyos feltételek teljesülése, különösen a versenyek folytatása esetén a megfelelő csökkentés visszafizetését írták elő.
- 22 A miniszterek tanácsának 33-C/2020. sz. határozata úgy rendelkezett, hogy 2020. május 30-tól és 31-től a Liga NOS és a portugál kupa versenyei a stadionokban nézők nélkül folytatódnak.
- 23 2020. május 4-én az LPFP, az SJFP és az Associação Nacional de Treinadores de Futebol (labdarúgóedzők nemzeti szövetsége, Spanyolország) egyetértési megállapodást kötött a szerződések időtartamáról és a sporttal kapcsolatos jogviszonyokról.
- 24 E megállapodásban a következőket állapították meg: i. a 2019/2020-as sportszezon vége az azon napot követő nap lesz, amelyen az adott szezon versenyeinek utolsó hivatalos mérkőzését lejátszották; ii. a NOS Ligában részt vevő klubok, valamint az edzők és játékosok között létrejött olyan sportolói munkaszerződések vagy sportolóképzési szerződések, amelyek megszűnésére a jelenlegi sportszezonban került sor, automatikusan meghosszabbítottak tekintendők az adott szezon végéig; és iii. ugyanez vonatkozik az ideiglenes átruházási szerződésekre és az azokból eredő sportviszonyokra is. E megállapodás feltételeit a CCT átmeneti rendelkezése, a 7.º-A. cikk „A versenynaptárban a Covid19-járvány miatt bevezetett módosításoknak a sportolók munkaviszonyára gyakorolt hatása” címmel vezette be.
- 25 2020. június 18-án a [Federação Portuguesa de Futebol] (FPF) módosította a 2019/2020-as szezonra vonatkozó 1. sz. hivatalos közleményt, amelyben meghatározta, hogy a 2019/2020-as sportszezon 2019. július 1-jén kezdődik és 2020. augusztus 2-án ér véget.
- 26 A játékosok nevezési időszakának lazítására vonatkozó FIFA-javaslatot (amely csak 2020. június 25-én lépett hatályba), amelynek célja az volt, hogy a játékosok számára a világjárvány kapcsán további foglalkoztatási lehetőségeket biztosítson, az LPFP nem vette át a nemzeti szabályozásba.

2. A világbajnokság hatása a hivatásos labdarúgásra

- 27 A sportegyesületek 2020. április 7-én a közvetlen ideiglenes bevételkiesést 310 millió euróra becsülték, ami 60%-os csökkenést jelentett a 2018/2019-es szezon működési bevételeihez képest.
- 28 Az átigazolási piacon az öt fő európai bajnokságban (angol, spanyol, francia, olasz és német) a világbajnokság 2020. évi időszakában a csapatok értékének 28%-os csökkenése volt tapasztalható. Az alapügy tényállásának idején a nemzeti és nemzetközi sportegyesületek kevés hajlandóságot mutattak az új játékosok foglalkoztatására, ami a foglalkoztatás csökkenését eredményezte.
- 29 Az LPFP két forgatókönyvet vázolt fel a világbajnokság következményeire vonatkozóan: az első hipotézis, amely szerint lehetetlen a fennmaradó tíz játéknappal megőrzése, valamint a második hipotézis, amely a fennmaradó tíz játéknappal zárt kapuk mögött történő megőrzésnek felelt meg.
- 30 Úgy ítélték meg, hogy a sportegyesületek összesített bevétele a 2019/2020-as szezonban 37%-kal (első forgatókönyv) és 15%-kal (második forgatókönyv) csökkenhetnek a 2018/2019-es szezonhoz képest. A televíziós jogokból származó bevételek meg nem térülő vesztesége, valamint a szponzori bevételek, a hozzájárulások és belépődíjak, a *merchandising* és a sportfogadás tekintetében jelentős veszteségek voltak előre láthatóak. A játékosok átigazolásához kapcsolódó összegek tekintetében az első forgatókönyv szerint 65%-os csökkenés, a második forgatókönyv szerint pedig 28%-os veszteség várható.
- 31 2020 áprilisában, májusában és júniusában számos sportegyesület körülbelül 40–50%-os bércsökkentést hajtott végre, és leállási eljárásokhoz folyamodott.
- 32 Egy játékos annak következtében történő elvesztése, hogy a munkaszerződését a Covid19-járványból eredő problémák miatt egyoldalúan felmondja, azonnal megnehezítette az egyenértékű helyettesítő játékos és a foglalkoztatásához szükséges pénzügyi források megtalálását, jelentős pénzügyi hatást gyakorolt a csapat összetételére, és a távozó játékos esetleges átigazolásából származó pénzügyi bevételek elvesztését vonta maga után.

3. A 2020. április 7-i megállapodás

- 33 2020. április 7-én az első osztályú liga sportegyesületei és az LPFP telekommunikációs úton előre egyeztetett találkozót tartottak, hogy megvitassák a járványnak a hivatásos labdarúgásra gyakorolt hatását. A sportegyesületek a legmagasabb szinten képviseltették magukat; a találkozón résztvevők listáját az LPFP állította össze és vezette.
- 34 A résztvevők megvitatták a világbajnokság azon sportolók munkaszerződésére gyakorolt hatását, akiknek a szerződése az eredetileg a 2019/20-as sportszezon végére vagy a 2020/21-es sportszezon kezdetére meghatározott időpontban járt volna le, vagy kezdődött volna, figyelembe véve a versenyek felfüggesztését.

- 35 2020. április 7-én az összesen 1453 nyilvántartott munkaszerződésből 514 olyan munkaszerződés volt érvényben, amelyek várható megszűnési időpontja 2020. június 30. volt.
- 36 A jelenlévők elhatározták, hogy a 2019/2020-as szezonban az első osztályú ligában részt vevő egyetlen sportegyesület sem alkalmaz olyan játékost, aki a Covid19-világjárványból eredő problémák vagy az e járványból eredő rendkívüli döntés, különösen a sportszezon meghosszabbítása miatt egyoldalúan felmondta a munkaszerződését.
- 37 2020. április 8-án újabb megbeszélésre került sor az LPFP elnökével, amelyen a 2019/2020-as szezonban a másodosztályú ligában szereplő sportegyesületek egy része, akik szintén a legmagasabb szinten képviseltették magukat, ugyanazokat az aggodalmakat fejezték ki, mint az első osztályú liga klubjai előző nap, és egyetértettek a 2020. április 7-i megbeszéléssel.
- 38 A megállapodás célja:
- a) azon játékosok helyzetének védelme, akiknek a munkaszerződése vagy kölcsönszerződése az aktuális sportszezonban jár le, arra kötelezve őket, hogy a szezon meghosszabbításának végéig szerződésükhöz kötve maradjanak, figyelembe véve a sportszezon meghosszabbításának lehetőségét;
 - b) a javadalmazás csökkentéséről vagy halasztásáról szóló megállapodások játékosokkal való megkötése szükségességének biztosítása azáltal, hogy a játékosokat ilyen kötelezettségvállalás elfogadására kötelezi annak érdekében, hogy elkerülhető legyen, hogy a játékosok javadalmazásának kifizetésére anyagilag kevésbé képes vagy ilyené váló sportegyesületek ne tudják megfizetni a javadalmazást és hogy megtagadják a mérkőzéseken való részvételt, amennyiben a szerződésük folytatása vagy felbontása a kifizetés elmaradása miatt alapos okkal történik, vagy hogy a sportegyesületeknek általában egyoldalúan rendkívüli intézkedéseket kell alkalmazniuk, például leállást, különösen a munkaszerződések felfüggesztése formájában, mivel mindezek a forgatókönyvek a verseny minőségének csökkenését és végső soron az egész ágazat gazdasági sérelmét eredményezik;
 - c) annak megakadályozása, hogy a játékosok arra hivatkozva, hogy a Covid19-járvány miatt alkalmatlanok a munkavégzésre, alapos okkal felbontsák a szerződésüket, azáltal, hogy a szerződésükhöz való kötöttségük fenntartására kényszerítik őket.
- 39 Az LPFP nemcsak azért volt érdekelt a megállapodásban, mert a portugáliai labdarúgóversenyeket irányító szervezet, és mert felelős a versenyek stabilitásának és integritásának megőrzésére vonatkozó elvek, valamint a társult sportegyesületek szilárd gazdasági és pénzügyi fenntarthatóságának és

életképességének biztosításáért, hanem azért is, mert bevételei a sportegyesületektől és a szponzoroktól származó kifizetésekből származnak.

- 40 Bár a résztvevők tisztában voltak annak versenyellenes jellegével, a megállapodás a játékoskeretek stabilitásának, a versenyek integritásának és minőségének, valamint az ágazat fizetőképességének fenntartására irányult, nemcsak rövid, hanem közép- és hosszú távon is, valamint a klubok közötti normális sportversenyt biztosította.
- 41 Az első és másodosztályú liga sportegyesületei között az LPFP részvételével létrejött megállapodás nem képezte a közöttük és az SJFP között folyó kollektív tárgyalások tárgyát, különösen a Covid19-járvány következtében a CCT-be beépítendő változásokkal összefüggésben.
- 42 A megállapodás végrehajtása 2020. április 7-én kezdődött. Az Autoridade da Concorrência (portugál versenyhatóság) által elrendelt ideiglenes intézkedések miatt, amelyek különösen a szóban forgó gyakorlat 90 napos időtartamra történő felfüggesztését eredményezték, a megállapodás 2020. június 2-án véglegesen hatályát veszítette.

a) Az érintett játékosok és a felperesek helyzete az érintett piacon

- 43 A megállapodás azokat a hivatásos férfi labdarúgókat érintette, akiknek Portugáliában hatályos sportolói munkaszerződésük volt valamely első vagy másodosztályú sportegyesülettel, akik a Covid19-járványból eredő kérdésekre hivatkozva saját kezdeményezésükre felmondhatták a szerződést, és akik ennek következtében 2020. április 7. és június 2. között hatályos szerződés nélkül maradhattak.
- 44 A 2020. április 7-i és 8-i ülésen részt vevő sportegyesületek: az első osztályú liga összes klubja és a másodosztályú liga majdnem összes klubja a 2019/2020-as szezonra vonatkozóan.
- 45 A hatályos szerződéssel rendelkező játékosok szerződtetését elsősorban az első osztályú liga főbb klubjai alkalmazzák. A játékosok hatályos szerződés nélküli szerződtetése vonzóbb a kisebb klubok számára, mivel nem jár azzal, hogy kompenzációt kell fizetniük az előző klubnak.
- 46 Az első és másodosztályú liga játékosai átigazolásainak mintegy 90%-a a nyári átigazolási időszakban történik. Ez 2019-ben és 2020-ban is így volt, bár az utóbbi évben a világjárvány miatt meghosszabbított sportszezon miatt a nyári időszak legalább október hónapra is kiterjedt.

b) A megállapodás által a hivatásos labdarúgóknak okozott kár

- 47 A megállapodásnak köszönhetően az a játékos, akinek a szerződése 2020. április 7. és június 2. között járt le, csak Portugália területén kívüli munkáltató klubot

vagy olyat találhatott, amely a két fő portugál hivatásos labdarúgó-bajnokságnál alacsonyabb szintű bajnokságban vett részt.

- 48 A szóban forgó megállapodás azzal a hatással járt, hogy azonnal csökkentette az érintett játékosok számára a rendelkezésre álló munkáltató klubok számát, miközben potenciálisan növelte a bizonytalanságot a játékos elvárásainak megfelelő munkáltató klub megtalálásának lehetőségét illetően, amennyiben ezek az első és másodosztályú liga hazai piacához kapcsolódtak.
- 49 E megállapodás továbbá i. növelheti a klubkereséssel kapcsolatos erőfeszítéseket; ii. az érdeklődő klubok körének csökkenése miatt csökkentheti az azon klub által kínált díjazást, amellyel a játékos szerződést köt; iii. csökkentheti a játékos elvárásait előmenetelének feltételei vagy láthatósága tekintetében; iv. amennyiben a játékos az ország területén kíván maradni, csökkentheti a játékos jólétét, és ez egy másik országba való kényszerű áttelepüléshez vezethet; és v. növelheti a nemzeti sportegyesületek alkupozícióját, különösen azáltal, hogy a játékost rosszabb díjazás és egyéb feltételek elfogadására kényszeríti, mint amilyeneket a megállapodás hiányában fogadott volna el.
- 50 Ráadásul a megállapodás a játékosok külföldre utazását is magában foglalhatta, még akkor is, ha az érintett játékosok egyike sem külföldi klub által szerződtetett játékos volt.

c) A megállapodás előnyei

- 51 A szóban forgó megállapodás a legtöbb esetben lehetővé tette a csapat megtartását és a versenyek folytatásának elősegítését, ami lehetőséget biztosított arra, hogy a versenyek végeredménye ne sérüljön, és ne csökkenjen a szórakoztatás minősége.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 52 A felperesek vitatják, hogy a jelen ügy a versenyjogi szabályozásról szóló törvény 9. cikkének és az EUMSZ 101. cikknek a hatálya alá tartozik, mivel véleményük szerint a versenyhatóság tévedett mind abban, hogy a 2020. április 7-én és 8-án kötött megállapodást versenyjogi szempontból „megállapodásnak” tekintette, mind pedig abban, hogy a helyzetet cél általi korlátozásnak minősítette, anélkül, hogy a szóban forgó magatartás elegendő károssági fokát bizonyította volna, különösen arra tekintettel, hogy e következtetéshez nem állt rendelkezésre kellően megalapozott tapasztalat.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 53 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a fent leírt megállapodás ellentétes-e az EUMSZ 101. cikkel, tekintettel az EUMSZ 165. cikkre, illetve az cél általi korlátozásnak minősíthető-e.

- 54 Mivel az EUMSZ 101. cikk azon gyakorlatra vonatkozik, „amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre”, és mivel úgy ítélték meg, hogy a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének követelménye teljesítettnek tekinthető, a kérdést előterjesztő bíróságnak az EUMSZ 101. cikk és az 1/2003/EK rendelet 3. cikkének közvetlen hatálya miatt az európai versenyjogot a nemzeti joggal együttesen kell alkalmaznia.
- 55 Másrészt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, amennyiben a sport gazdasági tevékenységnek minősül, a sport – sajátos jellege ellenére – az uniós gazdasági jog hatálya alá tartozik, ami azt jelenti, hogy az elemzés nem lehet pusztán elvont, hanem figyelembe kell venni a szóban forgó magatartás jogi és ténybeli összefüggéseit.
- 56 A Bíróság 2010. március 16-i Olympique Lyonnais ítéletének (C-325/08) 40. pontjából is az következik, hogy a sport sajátos jellemzői és a sport alapjául szolgáló, az EUMSZ 165. cikkben említett társadalmi és nevelési funkciók relevánsak a versenykorlátozások esetleges objektív igazolása szempontjából.
- 57 A felperesek közötti megállapodás az első osztályú liga valamennyi sportegyesületére és a másodosztályú liga legtöbb sportegyesületére kiterjedt, így az érintett piac a Vereeniging van Cementhandelaren kontra Bizottság ügyben hozott ítélet értelmében a tagállam teljes területét felöleli, aminek következtében az EUMSZ 101. cikk elvontan alkalmazható. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a hivatásos férfi labdarúgók szerződésének piaca erősen nemzetközi jellegű.
- 58 A munkáltatók közötti, arra irányuló egyezség, hogy ne szerződtessenek munkavállalókat egymástól, az úgynevezett „no-poach megállapodások” a vállalkozások közötti horizontális megállapodásokból állnak, amelyekben kölcsönösen vállalják, hogy nem tesznek spontán ajánlatokat, és nem szerződtessenek egymástól munkavállalókat.
- 59 Az ilyen típusú megállapodások a gazdasági tevékenység bármely ágazatában előfordulhatnak, és főszabály szerint a versenyjog hatálya alá tartoznak, amennyiben korlátozzák a vállalkozások egyéni szabadságát a tekintetben, hogy miként határozzák meg stratégiai kereskedelmi feltételeiket, beleértve a humán erőforrás felvételét is.
- 60 Absztrakt módon a *no-poach* megállapodások következménnyel járnak a munkaerőpiacot illetően, mivel a munkavállalók alkupozíciójának csökkenését jelentik, tekintve, hogy tompítják vagy kiiktatják azokat a külső tényezőket, amelyek beavatkozhatnak ebbe a viszonyba.
- 61 Ez bércsökkenést, a munkaerő mobilitásának megvonását és a munkavállaló számára esetlegesen elérhető kedvezőbb feltételek korlátozását eredményezheti, és általánosságban a munkaerőpiacon a szabad verseny torzítását, korlátozását vagy akadályozását vonja maga után.

- 62 A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy nincs tudomása arról, hogy az Európai Bizottság az EUMSZ 101. cikk alkalmazása alapján határozatot hozott volna a *no-poach* megállapodásokról.
- 63 Bár a Bizottság közzétette az „Iránymutatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról” című közleményt, kétségtelen, hogy jóllehet a verseny cél általi korlátozása szempontjából érinti a vevői kartellek kérdését az iránymutatás 316. pontjában, de nem utal a *no-poach* gyakorlatokra.
- 64 A fentiekből következik, hogy nincs megalapozott tapasztalat a *no-poach* megállapodásokkal kapcsolatban, ami azonban nem akadályozza meg, hogy az ilyen típusú megállapodások cél általi versenykorlátozásnak minősüljenek.
- 65 A jelen ügy azonban olyan sajátosságokkal rendelkezik, amelyek eltávolítják azt egy olyan klasszikus helyzettől, amelyben két egymással versengő vállalkozás egy teljesen normális időpontban megállapodik egymás között abban, hogy nem foglalkoztatják egymás munkavállalóit.

A határozat célja

- 66 A versenyhatóságnak nem volt kétsége afelől, hogy ez cél általi jogsértés volt.
- 67 A jogsértés/korlátozás között célja vagy hatása alapján tett különbség alapvetően a magatartás jellegében és célkitűzésében rejlik, így ha a versenyellenes cél bizonyított, nem szükséges annak a versenyre gyakorolt hatását vizsgálni.
- 68 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, ha elvégeznék a vitatott megállapodás felületes elemzését, könnyen megállapíthatnák, hogy cél általi korlátozásról van szó, mivel a *no-poach* megállapodások főszabály szerint a termékárak képzéséhez vagy az ügyfélmegosztási megállapodásokhoz hasonló módon szüntetik meg a versenyt.
- 69 A „tárgy vagy cél általi” korlátozás fogalmát azonban megszorítóan kell értelmezni, és csak olyan gyakorlatokra alkalmazható, amelyekről részletes egyedi vizsgálatot követően bebizonyosodik, hogy kellő mértékben károsítják a versenyt.
- 70 E vizsgálathoz a megállapodás tartalmát, az általa elérni kívánt célokat és a megállapodás gazdasági és jogi környezetét kell mérlegelni, figyelembe véve az érintett áru/szolgáltatás jellegét, valamint a szóban forgó piac(ok) tényleges működési feltételeit és szerkezetét. Másrészt, még ha ez nem is szükséges elem a megállapodás versenyellenes céljának megállapításához, a felek szándéka is figyelembe vehető.
- 71 A kérdést előterjesztő bíróság bizonyítottan ítélte, hogy a klubok és az LPFP a megállapodással i. az akkori 2019/2020-as szezon végén, azaz 2020. június 30-án lejáró szerződések védelmét kívánták biztosítani; ii. azt akarták megakadályozni, hogy a játékosok a szerződésük megszüntetése érdekében azon alapos felmondási

okra hivatkozzanak, hogy a Covid19-járvány miatt nem voltak munkaképesek; és iii. biztosítani akarták, hogy a játékosokkal a díjazás csökkentéséről vagy elhalasztásáról szóló megállapodásokat kelljen kötni.

i) Az akkori 2019/2020-as szezon végén, azaz 2020. június 30-án lejáró szerződések

- 72 A labdarúgásban a munkaszerződések és az átigazolási szerződések gyakran nevezési időszakokhoz kötődnek, és sportszakmai szempontból az első nevezési időszak megnyitása általában egybeesik az új szezon első napjával. A Covid19-járvány által leginkább érintett ligák többsége úgy döntött, hogy a szezon július 1-jén kezdődjön és június 30-án érjen véget, és ez volt a helyzet Portugáliában is.
- 73 Mivel egy sportoló munkaszerződése nem lehet egy sportszezonnál rövidebb vagy öt szezonnál hosszabb időtartamú, az ilyen szerződések általában a sportszezon végén járnak le.
- 74 A 2020. április 23-i 18-A/2020. sz. törvényerejű rendelettel jogszabályi úton engedélyezték a sportszövetségek szabályzatainak módosítását a világjárványokkal kapcsolatos helyzet kezelése érdekében. Csak ezt követően lehetett módosítani az akkori sportszezon időpontjait, ami lehetővé tette, hogy a versenyek 2020. május 30–31-től folytatódjanak, és 2020. május 4-én aláírták a szerződések és a sporttal kapcsolatos jogviszonyok időtartamáról szóló egyetértési megállapodást. 2020. június 8-án, e megállapodást követően az LPFP és az SJPF közötti CCT-t is módosították.
- 75 Ennek ellenére a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a megállapodás időpontjában bizonytalanság állt fenn azzal kapcsolatban, hogy mi fog történni a labdarúgók szerződéseivel a sportszezon meghosszabbítása esetén, valamint a játékosok 2020/2021-es szezonra vonatkozó nevezési időszakának időpontjaival.
- 76 A határozott idejű szerződés a sportolói munkaviszony stabilizáló eszközeként működik, és munkaerőpiaci versenyt korlátozó technikát jelent, amelyet a sportverseny védelmének szükségessége diktál.
- 77 A rendes munkaszerződéstől eltérően ugyanis a munkavállaló sportoló nem mondhatja fel egyoldalúan a munkaszerződését annak lejárta előtt, kivéve, ha erre alapos ok áll fenn, vagy ha a hatályos szerződés egyoldalúan, alapos ok nélkül, kompenzáció fizetése mellett is felbontható. A fentiek alapján a sportolói munkaszerződésben a játékos felmondási szabadsága erősen korlátozott, mivel az ilyen szerződések határozott időtartama „stabilizáló időtartamnak” minősül.
- 78 A csapatok stabilitásának biztosítása, a versenyek védelme érdekében, különösen a versenystabilitás és a sportszerűség elvének tiszteletben tartásával, a sportolók munkaszerződésének érvényességi ideje az adott sportszezon időtartamához van kötve.

- 79 A sportszezon meghosszabbításának a sportolók 2020. június 30-án lejáró munkaszerződésére gyakorolt hatása végül kollektív szerződés tárgyát képezte.
- 80 Ami tehát a 2020. június 30-án lejárt szerződésű játékosoknak a folyamatban lévő sportszezon meghosszabbításának végéig történő megtartására irányuló megállapodás célját illeti, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy bár az elfogadott szabály elvontan megfeleltethető egy versenytilalmi záradéknak, kétségtelen, hogy hozzájárul annak védelméhez, amit már a sportszabályok is védenek, amelyek kizárólag a szokásos összefüggésekre, nevezetesen a csapatok stabilitására irányulnak a sport előmozdítása érdekében.
- 81 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság a kivételes körülményekre figyelemmel úgy véli, hogy a június 30-án lejáró szerződésekkel kapcsolatban 2020. április 7-én elfogadott szabály összhangban áll az EUMSZ 165. cikk által védett, a versenyek stabilitásának megőrzésére irányuló elveket védő nemzeti rendelkezésekben rejlő törvényes célokkal, és ezért kétségek merülnek fel e szabály kellően káros jellegét illetően, amelyet az ítélkezési gyakorlat a cél általi versenykorlátozás fennállása megállapításához kritériumként előír.
- ii) Azon játékosok helyzete, akik a munkavégzés feltételeinek a Covid19-járványból eredő hiánya miatt alapos felmondási okra kívántak hivatkozni*
- 82 A megállapodás által védett másik helyzet abban nyilvánult meg, hogy a játékosok nem hivatkozhattak alapos felmondási okra a szerződés felbontása érdekében azt állítva, hogy a Covid19 miatt munkaképtelenné váltak, és így arra kötelezték őket, hogy a szerződésükhöz kötve maradjanak.
- 83 A sportolói munkaszerződés megszüntetésének egyik formája a játékos kezdeményezésére történő indokolt felmondás. A munkáltató kártérítésre jogosító, alapos okot megalapozó magatartása különösen a munkabér határidőben történő kifizetésének jogellenes elmulasztása vagy visszaélészerű szankciók alkalmazása.
- 84 E szabályokat azonban annak fényében kell vizsgálni, hogy csak olyan súlyos és vétkes szerződésszegés képezheti a felmondás alapos okát, amely gyakorlatilag lehetetlenné teszi a sportolói munkaviszony folytatását. A sportoló kezdeményezésére történő felmondás alapos okának fogalma tehát szigorúbb és magasabb követelményt támasztó, mint a rendes munkavállaló által történő felmondás alapos okának fogalma.
- 85 Azokat az eseteket kivéve, amikor a felek „felmondási záradékban” állapodnak meg, a játékos csak alapos ok fennállása esetén mondhatja fel a sportolói munkaszerződését, így a szerződésből való kilépés szabadsága erősen korlátozott, mivel – amint azt a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza – a szerződés határozott időtartama stabilizáló elem.

- 86 A kérdést előterjesztő bíróság szerint lehet spekulálni azon, hogy milyen okok tartozhatnak a Covid19 miatt a munkavégzés feltételeinek hiányából eredő alapos ok fogalmába, kétségtelen, hogy ezek az okok nagyon korlátozottak, mivel a sportolói munkaviszony fennmaradását gyakorlatilag lehetetlenné kellene tenniük.
- 87 Tekintettel arra, hogy ez az időszak teljesen kivételes és bizonytalan volt, ami tovább szűkítette a felmondás valódi „alapos okának” minősülő helyzeteket, a bíróság kétségbe vonta, hogy a megállapodás cél általi korlátozásnak minősíthető.

iii) A javadalmazás csökkentése vagy elhalasztása

- 88 A megállapodás arra is utalt, hogy a játékosokkal meg kell állapodni a javadalmazás csökkentéséről vagy halasztásáról, az ilyen kötelezettségvállalások elfogadására kötelezve őket, és megakadályozva azt, hogy a sportegyesületek ne legyenek képesek a kifizetések teljesítésére.
- 89 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a megállapodás által követett célok ambivalensek. Egyrészt a csapatok stabilitásának, a versenyek integritásának és minőségének, valamint az ágazat fizetőképességének megőrzését tűzte ki célul, nemcsak rövid, hanem közép- és hosszú távon is, valamint a klubok közötti normális sportverseny és a klubok közötti egyensúly biztosítását, bizonyos fokú egyenlőség megőrzése mellett. Másrészt gazdasági szempontból az ágazat fizetőképességének fenntartására is irányult.
- 90 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a sportszakmai szempontból kitűzött célok jogszerűnek tűnnek, mivel az EUMSZ 165. cikkben elismert általános célok közé tartoznak. Emellett a gazdasági érdekek védelmére irányuló cél követése önmagában nem versenyellenes, mivel az minden vállalkozásnak, így a sportegyesületnek is sajátja, amikor gazdasági tevékenységet folytat.
- 91 Elemzést kell tehát végezni annak érdekében, hogy a sport sajátosságait be lehessen építeni a versenyhelyzet elemzésébe a hivatásos labdarúgás kereskedelmi és sportszakmai szempontjai közötti egyensúly megtalálása érdekében.
- 92 Ennélfogva a Bíróság ítélkezési gyakorlatának fényében kell megvizsgálni az elfogadott intézkedés arányosságát annak meghatározásával, hogy a megállapodás, annak ellenére, hogy törvényes célokat követ, túllépi-e az azok eléréséhez szükséges mértéket.
- 93 A Meca-Medina ítélet szerint jogszerű korlátozásokról van szó, mivel azok a sportverseny szervezésének és megfelelő lebonyolításának velejárói, és éppen a sportolók közötti egészséges rivalizálás biztosítását célozzák. [Ebben az értelemben] megerősíti, hogy jogszerű „az a pénzügyi szolidaritási rendszer [...], amely lehetővé teszi eseményekből és az élvonalbeli tevékenységekből származó jövedelmeknek a sport alacsonyabb szintje felé történő újraelosztását és újrabefektetését”.

- 94 [A Bíróság] elfogadta, hogy bizonyos esetekben mérlegelni kell a versenyt korlátozó záradék „nem kereskedelmi” céljait, és megállapítható, hogy ez utóbbiak elsőbbséget élveznek az előbbivel szemben, ami azt jelenti, hogy nem áll fenn az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértése. Ebben az esetben a „járulékos korlátozások elméletéről” van szó.
- 95 Ezt az elméletet azonban nem szabad korlátlanul alkalmazni, mivel a gazdasági tevékenységek esetében ez megszüntetné az EUMSZ 101. cikk alkalmazhatóságát az olyan versenykorlátozó megállapodásokkal kapcsolatban, amelyek nem ténylegesen szükségesek és arányosak a kitűzött nem gazdasági célok elérése szempontjából. A kérdést előterjesztő bíróság elfogadhatatlannak tekinti ezt a következtetést.
- 96 A sportcélok által enyhített gazdasági szempontból meg kell jegyezni, hogy a megállapodás egy rendkívüli idény keretében jött létre. Gazdasági szempontból tehát a klubok bevételei hirtelen és azonnal visszaestek, ami komoly pénzforgalmi problémákhoz vezetett. A sportegyesületek fő bevételeiket felfüggesztették, és csökkenteniük kellett a kiadásait, a játékosok díjazása pedig az egyik olyan kiadási tétel, amely a legnagyobb hatással volt a sportegyesületek költségvetésére.
- 97 A FIFA utalt a sportegyesületek fizetésképtelenségének lehetőségére, és véleménye szerint aggodalomra adott okot, hogy az ilyen egyesületek nem tudják garantálni a játékosok és edzők fizetésének kifizetését, ami potenciális pereskedéshez vezethet, megghiúsíthatja a szerződéses stabilitást és potenciális fizetésképtelenséget eredményezhet.
- 98 Nemzeti szinten azonban csak a sportszakmai kérdésekben született konszenzus, a pénzügyi kérdésekben, különösen a játékosok fizetési feltételeinek módosítása tekintetében pedig nem.
- 99 Ilyen körülmények között a sportegyesületeknek vagy sikerült megállapodásokat kötniük a fizetések csökkentéséről vagy elhalasztásáról, vagy a törvény által megengedett mechanizmusokhoz, például leálláshoz folyamodtak, vagy végső esetben fizetésképtelenségi helyzetek alakulhattak ki a klubok számának csökkenésével.
- 100 Ha a sportegyesületek tömegesen alkalmaznák az egyszerűsített leállási mechanizmust, veszélybe kerülhetne a versenyek folytatása, mivel egy ilyen mechanizmus lényegében a munkaszerződések felfüggesztését jelenti.
- 101 Még ha e körülmény nem is veszélyeztetné a folytatást, a játékosok fizetésének csökkentését vonná maga után, amelyet 1905 euróban határoznának meg, és nem lenne lehetőség a későbbi visszatérítésre.
- 102 Emellett a leállás alkalmazása főszabály szerint megakadályozta, hogy a játékosok elhagyják a klubokat, és nem képezte a felmondás alapos okát. Ebben az esetben a játékosoknak is ott kellene maradniuk azoknál az kluboknál, amelyekhez

tartoztak, minden bizonnyal motiváció nélkül, ami a versenyek színvonalának rovására menne.

- 103 A megállapodás végül is nem volt jelentős hatással a játékosok „munkavégzési szabadságára”, mivel a leállási mechanizmus igénybevétele esetén – amellett, hogy egyoldalúan csökkentették a díjazásukat – a leállás nem minősült a hivatásos sportoló munkaszerződése felmondása alapos okának.
- 104 A kérdést előterjesztő bíróság azonban emlékeztet arra, hogy az egyszerűsített leállásból eredő intézkedések időtartama egy hónap volt, amely kivételesen havonta, legfeljebb három hónapra volt meghosszabbítható. A kérdést előterjesztő bíróság azonban megjegyzi, hogy a vitatott megállapodás csak 2020. április 7-től 2020. június 2-ig, azaz 56 napig volt hatályban, ami kevesebb, mint az egyszerűsített leállási intézkedésekre vonatkozó három hónapos maximális időtartam.
- 105 Bebizonyosodott továbbá, hogy a leállás alkalmazása veszélyeztetné a verseny színvonalát, mivel a játékosok elvesztenék a motivációjukat az egyoldalú intézkedések bevezetése miatt, és a kluboknak csak egy elenyésző része folyamodott ehhez a mechanizmushoz anélkül, hogy előzetesen megállapodásokat kezdeményezett volna a játékosokkal a fizetésekről.
- 106 Azt is megállapították, hogy a megállapodás megkötésének időpontjától kezdődően a sportegyesületek és a játékosok között közvetlenül került sor a kapcsolatfelvételre, vagy erősítették meg azt a pénzügyi kérdések megoldása érdekében. Az említett időpontot követően több bércsökkentési megállapodást kötöttek, a megfelelő csökkentés visszafizetéséről [rendelkezve], amire nem került volna sor, ha a leállási mechanizmust alkalmazták volna.
- 107 A játékosok dönthettek úgy, hogy nem fogadnak el semmilyen megállapodást a bérüket illetően, és megvárják, amíg a klub pénzügyi helyzetének romlása megakadályozza a klubot abban, hogy teljesítse a bérfizetési kötelezettségét. Szélsőséges esetben a fizetések elmaradása a klubok fizetéseképtelenségéhez is vezethet, ami kihat a jövőbeni versenyeken részt vevő klubok számára és e versenyek minőségére mind jelenleg mind a jövőben.
- 108 Bár igaz, hogy a vitatott megállapodás a munkaerőpiaci versenyt korlátozó szabályt állapít meg, e szabály célja az volt, hogy lehetővé tegye a csapat fenntartását, és ezáltal elkerülje a stabilabb pénzügyi forrásokkal rendelkező sportegyesületek etikailag helytelen nyereségszerzését, amelyek más, kisebb forrásokkal rendelkező sportegyesületektől szerezhetnek játékosokat, ami megkérdőjelezhetné volna a szolidaritás elvét.
- 109 Az esélyegyenlőség elvét, amely a tisztességes versenyek egyik alkotóeleme, szintén biztosították. Valóban vannak pénzügyileg erősebb klubok, szemben állva olyanokkal, amelyeknek nem sikerül hasonló bevételeket elérniük. A világtárvány által teremtett helyzet jelentősen felerősíti ezeket az egyenlőtlenségeket. Az előbbiek képesek lennének játékosokat szerződtetni az utóbbiaktól, akik így a

legfőbb eszközeik nélkül maradnának, ami a versenyben jelentős egyenlőtlenséget okozna, ami veszélyeztetné a verseny integritását.

- 110 A kérdést előterjesztő bíróságnak azonban kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a megállapodásból eredő szabály arányos-e.
- 111 Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy a játékosokat nem hallgatták meg, ami megakadályozza, hogy az eljárást átláthatónak és tisztességesnek lehessen nevezni. Valójában a sporttal összefüggő értékek védelmére tettek kísérletet azzal, hogy áldozatot hoztak a játékosok terhére. A kérdést előterjesztő bíróság azonban rámutat, hogy leállás esetén ezen áldozat nagyobb lehetett volna.
- 112 Azok a játékosok, akik nem kívántak fizetéscsökkentési vagy -halasztási megállapodást kötni, nem követtek el jogsértést. Ha a sportegyesületek nem lennének képesek kifizetni a béreket, a játékosoknak alapos okuk lenne a szerződésük felbontására.
- 113 Noha e körülmény arra engedhetne következtetni, hogy az intézkedés aránytalan volt, és a jelen ügyben az EUMSZ 101. cikk alkalmazására adhatna okot, a kérdést előterjesztő bíróságnak e tekintetben kétségei vannak.
- 114 E tekintetben rámutat arra, hogy i. a megállapodás időtartama végül is jelentéktelen volt – mindössze 56 napig tartott; ii. a kereslet lényegében stagnált; iii. a megállapodást csak nemzeti klubok kötötték, mivel a játékosok szerződtetésének piaca nagyrészt nemzetközi (világszerte 2671 labdarúgó klub van, amelyek közül csak 36 portugál, ami nagymértékben csökkenti a verseny befolyásolásának lehetőségét); iv. a megállapodás időtartama alatt a versenyeket felfüggesztették, ami csökkentette a megállapodásnak a versenyhatóság által azonosított *downstream* piacra gyakorolt lehetséges hatásait; v. a játékosok nevezési időszakai le voltak zárva, így még ha lehetett is játékosokat szerződtetni, nem volt nyilvánvaló, hogy egy klub szerződtetni fog olyan játékosokat, akik nem játszhatnak; vi. tekintettel arra, hogy a játékosok iránti kereslet a járvány miatt csökkent, de az új játékosok nevezését és alkalmazását lehetetlenné tevő jogi korlátozások miatt is, a megállapodás hatálya alá tartozó játékosok köre is kicsi volt.
- 115 Megállapítást nyert továbbá, hogy a játékosok nem érezték a megállapodást a kedvezőtlenebb javadalmazási feltételek elfogadása vagy a szerződés egyoldalú felmondásának korlátozása érdekében alkalmazott nyomásgyakorló tényezőnek, és nagy többségük nem szenvedett veszteségeket, tekintettel a nemzetközi piac nagy jelentőségére.
- 116 A versenyhatóság azonban úgy vélte, hogy a versenyt célja által korlátozó megállapodásról van szó, ezért szükségtelennek tartotta a piacok működésére gyakorolt hatásainak értékelését.

- 117 A kérdést előterjesztő bíróságnak azonban kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az általa ismertetett rendkívül kivételes körülményekre figyelemmel a megállapodás a verseny tekintetében elegendő károssági fokot mutat, illetve hogy szükséges-e annak hatásait vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a versenyt ténylegesen megakadályozták, korlátozták vagy torzították-e.
- 118 Emellett kétségbe vonja, hogy a megállapodás természeténél fogva a verseny rendes működését károsan befolyásolná. Amint azt maga a versenyhatóság is elismeri, nincsenek a Bíróságnak hasonló ügyekben hozott ítéletei, és az ebben az esetben szükséges normatív alkalmazás/értelmezés sem tekinthető világosnak, egyértelműnek és minden észszerű kétséget kizárónak.